

عنوان مقاله:

ارزیابی اثر تغییرات مکانی و مقیاس بر دقت میانبایی داده های بارندگی سالانه با استفاده از روش کریجینگ مطالعه موردی کارون شمالی

محل انتشار:

اولین همایش ملی مدیریت آب با رویکرد مصرف بهینه آب در بخش کشاورزی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

زهرا عبدالهیان دهکردی - کارشناسی ارشد آبخیزداری مدیر آموزش موسسه عالی علمی کاربردی بهزیستی و تامین اجتماعی مرکز چهارمحال بختیاری

خدایار عبدالمی - استادیار گروه مرتع و آبخیزداری دانشگاه شهرکرد

مریم موسویان - دانشجوی دکتری گروه آبخیزداری دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

به دلیل عدم قطعیت مدل های کاربردی در هیدرولوژی مشکل مقیاس در این علم همواره مطرح بوده به نحوی که مطالعات زیادی برای دستیابی به رابطه منطقی بین مقیاس و خروجی مدل های مختلف صورت گرفته است به بیانی دیگر تنها هنگامی می توان به صحت خروجی انواع مدل های هیدرولوژیکی اعتماد کرد که برای مساحت مناسب حوضه آبخیز به کار گرفته شوند با توجه به اینکه بارش به عنوان مهمترین پارامتر چرخه هیدرولوژی در اکثر این مدل ها کاربرد داشته و از سویی دیگر عدم پوشش کامل ایستگاه های اندازه گیری آن کاربرد این مدل ها را در تمامی سطح حوضه های آبخیز محدود می سازد لذا برآورد توزیع مکانی بارش در مناطق مابین ایستگاه ها ضروری است در این مطالعه ارزیابی نقش مقیاس حوضه های آبخیز بر دقت میان بایی روش کریجینگ معمولی مدنظر قرار گرفته است برای این منظور از داده های بارندگی سالانه حوضه کارون شمالی و زیر حوضه های ارمند و بهشت آباد به ترتیب با تعداد ایستگاه های 18و76،70 و مساحت های 3880و72،27،23875 کیلومترمربع در دوره بازگشت های مختلف سال های آماری 80-1345 استفاده گردید با استفاده از مزیت روش کریجینگ در تعیین نقشه واریانس میان بایی و به کمک قابلیت های نرم افزارهای GIS نقشه های توزیع مکانی و میزان خطای آنها تهیه شد مقایسه میانگین واریانس میان بایی نقشه های تولید شده نشان دهنده اینست که با کاهش سطح حوضه ها از کارون شمالی تا بهشت آباد مقادیر میانگین خطای بی بعد افزایش یافته ولی روند ثابتی بین این دو پارامتر برقرار نمی باشد

کلمات کلیدی:

بارندگی سالانه، حوضه کارون شمالی، کریجینگ، مقیاس، میانبایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/523368>

